

4

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA

z dnia 24 grudnia 1974 r.

w sprawie wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych.

Na podstawie art. 107 ust. 4 i art. 138 ust. 3 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zakłady przemysłowe istniejące w dniu 1 stycznia 1975 r., które wprowadzają ścieki do stanowiących własność Państwa urządzeń kanalizacyjnych, zwanych dalej „urządzeniami kanalizacyjnymi”, obowiązane są zgłosić właściwemu naczelnikowi powiatu w terminie do dnia 31 grudnia 1975 r. ilość i skład tych ścieków.

§ 2. W zgłoszeniu, o którym mowa w § 1, należy podać:

- 1) nazwę i adres zakładu,
- 2) okres pracy zakładu w ciągu doby (jedna, dwie lub trzy zmiany),
- 3) dotychczasową podstawę wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych,
- 4) ilość ścieków bytowo-gospodarczych, przemysłowych oraz wód chłodniczych — oddzielnie dla każdego rodzaju ścieków,
- 5) średniodobowy i maksymalny godzinowy i dobowy stan i skład ścieków przemysłowych w odniesieniu do poszczególnych odpływów,
- 6) plan sytuacyjny oraz profile podłużne zakładowych urządzeń kanalizacyjnych, m.in. podoczyszczalni, studzienek pomiarowo-kontrolnych, urządzeń zapewniających równomierność spływu ścieków itp., oraz ich opis techniczny,
- 7) nazwę laboratorium sprawującego nadzór nad jakością wytwarzanych ścieków.

§ 3. 1. Zakłady określone w § 1, które wprowadzają do urządzeń kanalizacyjnych ścieki nie odpowiadające wymaganym warunkom, mogą jednocześnie ze zgłoszeniem (§ 2) złożyć wniosek o zwolnienie od tych warunków.

2. Do wniosku o zwolnienie należy załączyć program porządkowania gospodarki wodno-ściekowej zakładu, uwzględniający w miarę możliwości zmiany technologii produkcji oraz zamierzenia inwestycyjne w zakresie budowy urządzeń oczyszczających ścieki.

3. Właściwy naczelnik powiatu w wypadkach uzasadnionych względami technicznymi lub ekonomicznymi wyda zwolnienie od wymaganych warunków na okres nie przekraczający lat 5.

§ 4. 1. W zezwoleniu (zwolnieniu) ustala się:

- 1) czas, na jaki zostało wydane zezwolenie (zwolnienie),
 - 2) ilość, stan i skład ścieków, które mogą być wprowadzane do urządzeń kanalizacyjnych,
- a w miarę potrzeby obowiązek zakładu:

- 3) zainstalowania urządzeń do pomiaru ilości i jakości wprowadzanych ścieków oraz badania tych ścieków,
- 4) opracowania instrukcji eksploatacyjnej zakładowych urządzeń kanalizacyjnych.

2. Przy wydawaniu zezwolenia (zwolnienia) należy brać pod uwagę:

- 1) stan wyposażenia w urządzenia służące do oczyszczania ścieków,
- 2) możliwości zapewnienia wymaganego stopnia oczyszczania ścieków odprowadzanych urządzeniami kanalizacyjnymi,
- 3) bilans ściekowy (ilościowy i jakościowy) dla urządzeń kanalizacyjnych.

§ 5. 1. Uspołecznione zakłady oddawane do użytku po dniu 1 stycznia 1975 r. przedstawiają we wnioskach o zezwolenie dokumentację techniczną, którą stanowią odpowiednie części projektu inwestycji dotyczące zakładowych urządzeń kanalizacyjnych oraz przewidywane: ilość, stan i skład ścieków.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się do zakładów nie uspołecznionych, z tym że zakłady te przedstawiają odpowiednie dane z projektu budowlanego.

§ 6. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o naczelniku powiatu, należy przez to rozumieć również prezydenta lub naczelnika miasta stanowiącego powiat, naczelnika miasta i powiatu oraz naczelnika dzielnicy w mieście wyłączonym z województwa.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska:

w z. Z. Drozd

5

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 27 grudnia 1974 r.

w sprawie przemianu zbóż.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115), § 10 ust. 9 uchwały nr 271 Rady Ministrów z dnia 25 listo-

pada 1974 r. w sprawie właściwości organów do ustalania cen oraz trybu postępowania przy ich ustalaniu (Monitor Polski Nr 40, poz. 233) oraz § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 lipca 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi

Skupu uprawnień do wydawania przepisów o przemiale zbóż (Monitor Polski Nr A-64, poz. 833) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie ustala zasady i warunki dokonywania handlowego, gospodarczego i umownego przemiału zbóż w młynach, opłaty za przemiał oraz dokumentację przemiału.

2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) „młynach” — należy przez to rozumieć również kaszarnie, płatkarnie, wiatraki i śrutownie,
- 2) „młynach handlowych” — należy przez to rozumieć młyny przedsiębiorstw przemysłu zbożowo-młynarskiego „PZZ”,
- 3) „młynach gospodarczych” — należy przez to rozumieć młyny nie wymienione w pkt 2,
- 4) „przemiale zbóż” — należy przez to rozumieć również przerób zbóż na kaszę i płatki oraz śrutowanie zbóż i nasion strączkowych,
- 5) „spółdzielniach »Samopomoc Chłopska«” — należy przez to rozumieć spółdzielnie zaopatrzenia i zbytu zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”,
- 6) „oszczędnościach przemiałowych” — należy przez to rozumieć zboże i produkty przemiału wygospodarowane na skutek faktycznych strat przemiałowych niższych niż straty ustalone w zarządzeniu.

3. Przemiałem handlowym jest w rozumieniu zarządzenia przemiał zbóż zakupionych przez młyn na własny rachunek, dokonany w celu sprzedaży uzyskanych produktów przemiału.

4. Przemiałem gospodarczym jest w rozumieniu zarządzenia przemiał zbóż powierzonych, dokonany na zlecenie ludności, oraz przemiał zbóż własnych na potrzeby osób fizycznych użytkujących młyny i osób zatrudnionych w młynach.

5. Przemiałem umownym jest w rozumieniu zarządzenia przemiał zbóż powierzonych, dokonany na zlecenie jednostki gospodarki uspołecznionej, oraz przemiał zbóż własnych na potrzeby tych jednostek użytkujących młyny.

6. Za przemiał gospodarczy lub umowny uważa się również wymianę zboża na produkty przemiału, dokonywaną w młynach i prowadzoną przez nie punktach tej wymiany na zasadach przemiału gospodarczego lub umownego.

§ 2. 1. Do przemiału przyjmuje się zboże odpowiadające jakością obowiązującym normom przedmiotowym, wydanym w trybie przepisów o normalizacji.

2. Zboże przeznaczone do przemiału powinno być przechowywane w warunkach zabezpieczających je przed obniżeniem jakości oraz zakażeniem szkodnikami zbożowo-mącznymi.

3. Przed przemiałem zboże powinno być poddane czyszczeniu na odpowiednich urządzeniach i maszynach czyszczących, odsiewających i ściernych.

§ 3. 1. Przemiał handlowy może być dokonywany w młynach handlowych oraz w uzasadnionych gospodarczo wypadkach w młynach Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” na potrzeby tych spółdzielni na warunkach i zasadach ustalonych umową zawartą pomiędzy Centralą Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ” i Centralą Rolniczą Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

2. Produkty przemiału handlowego powinny odpowiadać obowiązującym normom przedmiotowym, wydanym w trybie przepisów o normalizacji.

§ 4. 1. Ustala się następujące wyciągi (wymiały) produktu głównego ze zbóż przyjętych do przemiału gospodarczego:

- 1) 50, 60, 70, 82 lub 96% mąki z żyta,
- 2) 50, 60, 72 lub 96% mąki z pszenicy,
- 3) 60% mąki z jęczmienia lub kukurydzy,
- 4) 55% mąki z owsa,
- 5) 46 lub 63% kaszy z jęczmienia,
- 6) 54% kaszy z gryki,
- 7) 68% kaszy z prosa,
- 8) 99% śruty z żyta, jęczmienia lub ziarna innego zboża,
- 9) 20% kaszy i 78% śruty z kukurydzy dostarczonej do śrutowania z odciąganiem kaszy.

2. Mąka otrzymana z przemiału zboża powinna być wymieszana na jednolity wyciąg procentowy niezwłocznie po zakończeniu przemiału danej partii zboża.

3. Zasady rozliczania się ze zboża przyjętego do przemiału gospodarczego ustala załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 5. 1. Ubytek zboża w czasie przemiału gospodarczego łącznie z wydzielonymi zanieczyszczeniami nieużytecznymi (straty przemiałowe) nie powinien przekraczać:

- 1) przy przemiale zbóż na mąkę, przerobie jęczmienia na kaszę i śrutowaniu kukurydzy z odciąganiem kaszy — 2% zboża poddanego przemiałowi, przerobowi lub śrutowaniu,
- 2) przy przerobie prosa lub gryki na kaszę nie prażoną — 3% zboża poddanego przerobowi,
- 3) przy przerobie gryki na kaszę prażoną — 4,5% gryki poddanej przerobowi,
- 4) przy śrutowaniu zboża na paszę — 1% zboża poddanego śrutowaniu.

2. Za zanieczyszczenia nieużyteczne (ust. 1) uważa się zanieczyszczenia mineralne, nasiona szkodliwych chwastów, kłosa i inne określone w normach, o których mowa w § 2 ust. 1.

3. Wydzielone zanieczyszczenia nieużyteczne powinny być zniszczone.

4. Wydzielone zanieczyszczenia użyteczne mogą być po prześrutowaniu zmieszane z otrębami, jeżeli nie pogorszą ich jakości.

§ 6. 1. Przepisy § 4 i 5 stosuje się odpowiednio do przemiału umownego zbóż powierzonych przez państwowe gospodarstwa rolne i innych producentów rolnych gospodarki uspołecznionej oraz przemielenych na własne potrzeby tych jednostek w użytkowanych przez nich młynach.

2. Przemiał umowny zbóż powierzonych przez inne niż wymienione w ust. 1 jednostki gospodarki uspołecznionej powinien być dokonywany zgodnie z postanowieniami umowy stron, określającymi w szczególności rodzaj i wydajność produktów przemiału oraz zasady ich uzyskania.

§ 7. 1. Opłaty za przemiał gospodarczy pobiera się przy przyjmowaniu zboża do przemiału w naturze lub gotówce — w zależności od warunków zlecenia przemiału — w wysokości ustalonej w załączniku nr 2 do zarządzenia.

2. Opłaty w naturze pobiera się w ziarnie tego samego zboża, jakie zostało powierzone do przemiału.

3. Oprócz opłat, o których mowa w ust. 1, punkty wymiany zboża na produkty przemiału uprawnione są do pobierania w gotówce dodatkowych opłat w wysokości zł 6, od każdych 100 kg zboża wymienianego na produkty.

§ 8. Opłaty za przemiał umowny pobiera się w gotówce, w wysokości ustalonej umową stron.

§ 9. 1. Zboże z opłat w naturze oraz zboże z oszczędności przemiałowych powinno być sprzedawane wyłącznie punktom skupu zbóż sukcesywnie po obowiązujących cenach rynkowego skupu zbóż, a produkty przemiału z tych oszczędności — wyłącznie spółdzielniom „Samopomoc Chłopska” po obowiązujących cenach zbytu.

2. W razie utraty uprawnień do dokonywania przemiału gospodarczego, zaniechania dokonywania tego przemiału lub przestoju dłuższego niż trzy miesiące sprzedaż zboża i produktów przemiału, o których mowa w ust. 1, powinna nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca od daty powstania uzasadniającej ją przyczyny.

3. Za zboże z opłat w naturze i oszczędności przemiałowych dostarczone bezpośrednio do magazynu przedsiębiorstwa przemysłu zbożowo-młynarskiego „PZZ” sprzedawca otrzyma oprócz należności, o której mowa w ust. 1, dopłatę w wysokości 79 zł od tony tytułem zwrotu kosztów transportu zboża.

4. Zasady gospodarowania zbożem i produktami przemiału, o których mowa w ust. 1, w młynach handlowych określa Naczelny Dyrektor Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ”.

§ 10. 1. Sprzedaż, o której mowa w § 9 ust. 1, dokonywana jest loco magazyn odbiorcy przy zachowaniu przepisów ogólnych warunków umów sprzedaży zbóż, grochu i ich przetworów oraz fasoli w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej.

2. Odbiorcy określani w § 9 ust. 1 powinni nabywać mieszanki ziarn zbóż kłosowych i kłosowo-strączkowych bez względu na ich skład procentowy oraz wydawać dostawcom zboża i produktów przemiału dokument stwierdzający: ilość, rodzaj, gatunek, pochodzenie zboża lub produktu (opłaty, oszczędności) i wysokość wypłaconej za nie należności.

§ 11. 1. Młyny handlowe dokonujące przemiału gospodarczego lub umownego oraz prowadzone przez nie punkty wymiany zboża na produkty przemiału obowiązane są prowadzić dokumentację przemiałów na zasadach, które ustali Naczelny Dyrektor Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ”.

2. Uspołecznione młyny gospodarcze dokonujące przemiału gospodarczego lub umownego obowiązane są prowadzić dokumentację każdego z tych przemiałów w postaci rejestrów przemiałowych i rejestrów oszczędności przemiałowych oraz kwitariuszy przemiałowych przy przemiale gospodarczym, a kwitariuszy: „magazyn przyjmie” i „magazyn wyda” przy przemiale umownym.

3. Rzemieśnicze młyny gospodarcze dokonujące przemiału gospodarczego obowiązane są prowadzić dokumentację tego przemiału w postaci ksiąg przemiałowych i ksiąg magazynowych oraz kwitariuszy przemiałowych.

4. Jednostki naczelnie gospodarki uspołecznionej nad prowadzącymi młyny mogą w porozumieniu z Centralą Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ” wprowadzić zamiast rejestrów, o których mowa w ust. 2, inne dokumenty rejestrujące przychód i rozchód zboża oraz produktów przemiału.

5. W młynach, w których przyjmowanie zboża do przemiału, wypełnianie kwitów przemiałowych i wydawanie produktów przemiału dokonywane jest w odrębnych pomieszczeniach, obsługiwanych przez różne osoby, można

wprowadzić dodatkowe wewnętrzne dokumenty pomocnicze, pod warunkiem, że jednostki zarządzające tymi młynami ustalą szczegółowe zasady sporządzania i obiegu tych dokumentów.

§ 12. 1. Kwitariusze „magazyn przyjmie”, stanowiące dokumentację zboża przyjętego do przemiału umownego, oraz kwitariusze przemiałowe są formularzami ewidencjonowanymi, podlegającymi ilościowej kontroli zużycia.

2. Wzory formularzy dokumentacji, o której mowa w § 11 ust. 2 i 3, oraz zasady jej sporządzania i przechowywania ustali odrębna instrukcja.

§ 13. 1. Młyny gospodarcze dokonujące przemiału gospodarczego zbóż obowiązane są do ustalania (wyliczania) oszczędności przemiałowych przez porównanie faktycznego stanu posiadanego zboża i produktów przemiału z ich stanem ksiązkowym, chyba że prowadzą dokumentację, o której mowa w § 11 ust. 4.

2. Oszczędności przemiałowe powinny być ustalone:

- a) co najmniej raz w miesiącu w młynach uspołecznionych,
- b) co najmniej raz na pół roku — w młynach rzemieślniczych.

3. Oszczędności przemiałowe powinny być udokumentowane wyliczeniami stwierdzającymi faktyczny i ewidencyjny stan zboża i produktów przemiału na dzień ich wyliczenia.

§ 14. 1. W młynach dokonujących przemiału gospodarczego i umownego może być przechowywane tylko zboże rejestrowane w dokumentacji przemiałowej oraz dokumentacji prowadzonej z tytułu innej działalności gospodarczej.

2. Młyny dokonujące przemiału gospodarczego obowiązane są do:

- 1) umieszczenia w pomieszczeniu, gdzie przyjmuje się zlecenia przemiału zboża, na widocznym miejscu obowiązującego cennika opłat za przemiał zboża oraz wyciągu z zarządzenia dotyczącego warunków przemiału gospodarczego,
- 2) posiadania książki kontroli młyna.

3. Przepisy ust. 1 i 2 obowiązują odpowiednio punkty wymiany zboża na produkty przemiału.

§ 15. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 9 kwietnia 1962 r. w sprawie przemiału gospodarczego zbóż (Monitor Polski Nr 37, poz. 177),
- 2) zarządzenie Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz Ministra Finansów z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie dokumentacji przemiału gospodarczego zbóż i przemiału umownego (Monitor Polski z 1964 r. Nr 19, poz. 86 i Nr 45, poz. 216 oraz z 1968 r. Nr 49, poz. 341),
- 3) zarządzenie nr 371 Ministra Skupu, Ministra Handlu Wewnętrznego i Prezesa Zarządu Głównego Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” z dnia 14 lipca 1956 r. w sprawie postępowania z produktami przemiału wygospodarowanymi przy przemiale gospodarczym zbóż (Dz. Urz. Min. Skupu Nr 7, poz. 18).

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1975 r., z wyjątkiem § 7 i 8 oraz załącznika nr 2, które wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 1975 r.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: E. Kołodziej

Załączniki do zarządzenia Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 27 grudnia 1974 r. (poz. 5).

Załącznik nr 1.

ZASADY ROZLICZANIA SIĘ ZE ZBOŻA PRZYJĘTEGO DO PRZEMIAŁU GOSPODARCZEGO

1. Za 100 kg powierzzonego do przemiału zboża zlecający powinien otrzymać z wyjątkiem wypadków, o których mowa w pkt 4 i 5, co najmniej:

1) przy przemiale żyta:

- a) na mąkę 50% — 50 kg mąki o zawartości popiołu do 0,65% i 48 kg otrąb,
- b) na mąkę 60% — 60 kg mąki o zawartości popiołu do 0,75% i 38 kg otrąb,
- c) na mąkę 70% — 70 kg mąki o zawartości popiołu do 0,90% i 28 kg otrąb,
- d) na mąkę 82% — 82 kg mąki o zawartości popiołu do 1,40% i 16 kg otrąb,
- e) na mąkę 96% — 96 kg mąki o zawartości popiołu do 2,00% i 2 kg odpadów;

2) przy przemiale pszenicy:

- a) na mąkę 50%:
 - z odciążaniem kaszy manny — 2 kg kaszy manny o zawartości popiołu do 0,60%, 48 kg mąki I gatunku o zawartości popiołu do 0,60% i ponadto: 22 kg mąki II gatunku o zawartości popiołu do 1,45% i 26 kg otrąb lub 10 kg mąki II gatunku o zawartości popiołu do 0,80% i 38 kg otrąb albo 2 kg kaszy manny o zawartości popiołu do 0,60%, 48 kg mąki o zawartości popiołu do 0,60% i 48 kg otrąb,
 - bez odciążania kaszy manny — 50 kg mąki I gatunku o zawartości popiołu do 0,60% i ponadto: 22 kg mąki II gatunku o zawartości popiołu do 1,45% i 26 kg otrąb lub 10 kg mąki II gatunku o zawartości popiołu do 0,80% i 38 kg otrąb albo 50 kg mąki o zawartości popiołu do 0,60% i 48 kg otrąb,
- b) na mąkę 60% — 60 kg mąki o zawartości popiołu do 0,65% i 38 kg otrąb,
- c) na mąkę 72% — 72 kg mąki o zawartości popiołu do 0,85% i 26 kg otrąb,
- d) na mąkę 96% — 96 kg mąki o zawartości popiołu do 2,00% i 2 kg odpadów;

- 3) przy przemiale jęczmienia lub kukurydzy na mąkę 60% — 60 kg mąki i 38 kg otrąb;
- 4) przy przemiale owsa na mąkę 55% — 55 kg mąki i 43 kg otrąb;
- 5) przy przerobie jęczmienia:
 - a) na kaszę 46% — 46 kg kaszy i 52 kg otrąb;
 - b) na kaszę 63% — 63 kg kaszy i 35 kg otrąb;
- 6) przy przerobie gryki na kaszę nie prażoną — 54 kg kaszy oraz 43 kg mączki i łusek;
- 7) przy przerobie gryki na kaszę prażoną — 54 kg kaszy oraz 41,5 kg mączki i łusek;
- 8) przy przerobie prosa na kaszę — 68 kg kaszy oraz 29 kg mączki i łusek;
- 9) przy śrutowaniu:
 - a) kukurydzy z odciążaniem kaszy — 20 kg kaszy i 78 kg śruty,
 - b) żyta, jęczmienia lub ziaren innych zbóż — 99 kg śruty.

2. Zawartość popiołu w mące i kaszy mannie należy określać w przeliczeniu na suchą masę według normy czynnościowej ustanowionej w trybie przepisów o normalizacji.

3. Za zboże powierzone do przemiału, dokonywanego oddzielnie od innych przemiałów, odrębnie dla osoby zlecającej przemiał (przemiał indywidualny), osobie zlecającej przemiał należy wydać wszystkie produkty uzyskane z przemiału tego zboża.

4. Dopuszcza się odchylenie od norm wydajności określonych w ust. 1 w razie przerobu gryki i prosa na kaszę, przemiału owsa na mąkę oraz przemiału indywidualnego pozostałych zbóż z zastrzeżeniem zachowania ogólnej wydajności produktu głównego i ubocznego, wyrażającej się liczbą 95,5% przy przerobie gryki na kaszę prażoną, 97% przy przerobie gryki na kaszę nie prażoną i prosa oraz 98% przy przemiale pozostałych zbóż na mąkę i przerobie na kaszę.

5. Odchylenia od normy wydajności przy przemiale indywidualnym nie mogą przekraczać norm określonych w ust. 1 więcej niż o 2%.

Załącznik nr 2.

OPŁATY ZA PRZEMIAŁ GOSPODARCZY ZBÓŻ

1. Opłaty w naturze za przemiał gospodarczy wynoszą:

- a) przy przemiale żyta na mąkę 50, 60, 70 lub 82% 11%,
- b) przy przemiale żyta na mąkę 96% 8%,
- c) przy przemiale pszenicy na mąkę 50, 60 lub 72% 10%,
- d) przy przemiale pszenicy na mąkę 96% 6%,
- e) przy przemiale jęczmienia na mąkę 60% 11%,
- f) przy przemiale kukurydzy na mąkę 60% 10%,
- g) przy przemiale owsa na mąkę 55% 12%,
- h) przy przerobie jęczmienia na kaszę 46% 12%,
- i) przy przerobie jęczmienia na kaszę 63% 11%,
- j) przy przerobie gryki na kaszę prażoną 5%,

- k) przy przerobie gryki na kaszę nie prażoną 4%,
 - l) przy przerobie prosa na kaszę 7%,
 - m) przy śrutowaniu na paszę żyta, jęczmienia, kukurydzy i innych zbóż 6%,
 - n) przy przemiale kukurydzy na śrutę z odciążaniem 20% kaszki 8%,
- odpowiedniego zboża, powierzzonego do przemiału.

2. Opłaty w gotówce za przemiał gospodarczy każdego 100 kg przemielonego zboża wynoszą:

- a) przy przemiale żyta na mąkę 50, 60, 70 lub 82% zł 36,
- b) przy przemiale żyta na mąkę 96% zł 24,

c) przy przemiale pszenicy na mąkę 50, 60 lub 72 ⁰ / ₀	zł 40,	h) przy przerobie jęczmienia na kaszę 63 ⁰ / ₀	zł 40,
d) przy przemiale pszenicy na mąkę 96 ⁰ / ₀	zł 24,	i) przy przerobie gryki na kaszę prażoną	zł 50,
e) przy przemiale jęczmienia lub kukurydzy na mąkę 60 ⁰ / ₀	zł 40,	j) przy przerobie gryki na kaszę nie prażoną	zł 40,
f) przy przemiale owsa na mąkę 55 ⁰ / ₀	zł 40,	k) przy przerobie prosa na kaszę	zł 40,
g) przy przerobie jęczmienia na kaszę 46 ⁰ / ₀	zł 45,	l) przy śrutowaniu na paszę:	
		— kukurydzy z odciąganiem kaszy	zł 30,
		— żyta, jęczmienia lub ziarn innych zbóż	zł 16.

6

ZARZĄDZENIE PREZESA URZĘDU PATENTOWEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 20 grudnia 1974 r.

w sprawie pierwszeństwa z wystawy pod tytułem „5 lat Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Sprzętu Komunikacyjnego w Mielcu”.

Na podstawie art. 24 ust. 2 i art. 78 ustawy z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (Dz. U. Nr 43, poz. 272), art. 18 ustawy z dnia 28 marca 1963 r. o znakach towarowych (Dz. U. Nr 14, poz. 73) i § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie ochrony wzorów zdobniczych (Dz. U. Nr 8, poz. 45) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wystawienie wynalazku lub wzoru użytkowego na wystawie pod tytułem „5 lat Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Sprzętu Komunikacyjnego w Mielcu”, odbywającej się w czasie od dnia 7 grudnia 1974 r. do dnia 20 grudnia 1974 r. w Mielcu w Polsce daje prawo do uzyskania w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, zwanym dalej „Urzędem Patentowym”, patentu na wynalazek lub prawa ochronnego na wzór użytkowy z pierwszeństwem według daty ich wystawienia na tej wystawie w wymienionym wyżej okresie.

2. Wystawienie wzoru zdobniczego na wystawie określonej w ust. 1 daje prawo do uzyskania w Urzędzie Patentowym rejestracji wzoru zdobniczego z pierwszeństwem według daty jego wystawienia.

3. Zamieszczenie znaku towarowego na towarze wystawionym na wystawie określonej w ust. 1 daje prawo

do uzyskania rejestracji znaku towarowego z pierwszeństwem według daty wystawienia towaru.

§ 2. 1. Przyznanie pierwszeństwa w wypadkach, o których mowa w § 1 ust. 1, następuje z zachowaniem warunków określonych w § 13 zarządzenia Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 21 grudnia 1972 r. w sprawie ochrony wynalazków i wzorów użytkowych oraz w § 2 ust. 2 załącznika do tego zarządzenia (Monitor Polski z 1973 r. Nr 1, poz. 4).

2. Przyznanie pierwszeństwa w wypadkach, o których mowa w § 1 ust. 2 i 3, następuje z zachowaniem warunków określonych w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 maja 1963 r. w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek albo rejestracji wzoru użytkowego, wzoru zdobniczego lub znaku towarowego w przypadkach wystawienia wynalazku i wzoru na wystawie publicznej w Polsce lub za granicą albo zamieszczenia znaku towarowego na towarze wystawionym na takiej wystawie (Dz. U. z 1963 r. Nr 23, poz. 133 i z 1972 r. Nr 54, poz. 351).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej: J. Szomański